

grænser, som gør, at den svage Pilsner vil blive bibeholdt, og det er sikkert den, der i det store og hele vil gaa ud til det store Forbrug.

Man vil maaske her sige, at man har sat Spiritusprocentindholdet op med $\frac{1}{4}$ pCt. for den svage Pilsner. Jeg har tidligere sagt, at det var gjort alene af tekniske Grunde, for at der kunde brygges et Pilsnerøl, som kunde være holdbarere og bedre egnet til at taale en Forsendelse, og det er rigtigt, at det kan ikke betyde noget, afholdsmæssigt set, med denne $\frac{1}{4}$ pCt. mere. Men selv om saa var, vilde jeg dog gøre opmærksom paa, at under Behandlingen af Kornloven i 1917—18 har det ærede Medlem Hr. Rode netop gentagne Gange under Forhandlingerne og i Bemærkninger til Lovforslaget hævdet, at man maatte betegne det som en svag Pilsner, naar dette Øl ikke gik op over $3\frac{1}{2}$ pCt., og det vil det jo heller ikke gøre efter det, der her er foreslaaet.

Nu hævder man i Betænkningen, at der ingen Grund er til at foretage dette Skridt, idet Bryggerierne er gaaet stærkt frem. Jeg gjorde forleden Dag opmærksom paa, at Produktionen af Øl her i Landet fra 1921 til 1922 var gaaet tilbage med ca. 200 000 hl. Det er dog en Tilbagegang, som man maa regne med, og en fortsat Tilbagegang paa den Maade, hvilket man ikke kan garantere imod, vil blive katastrofal for Bryggerierne. Det er disse almindelige Grunde, vi har til nu at gaa til at foreslaa at ophæve Restriktionerne, samtidig med at vi gør det afhængigt af, at vi indvinder en ret stor Skat. Som jeg har sagt tidligere, er det nødvendigt at skabe Balance for vore Finanser, og der er da her en afgjort Hjælp i saa Henseende, idet vi, samtidig med at vi hæver den Uretfærdighed og Urimelighed, som det er at opretholde Restriktionerne, naar Forudsætningerne ikke mere var til Stede for at opretholde dem, indvinder til Hjælp til Balancen ca. 5 Mill. Kr. Det Øl, som har været anvendt i det almindelige Forbrug, vil ogsaa være der i Fremtiden, men det vil blive yderligere beskattet, hvilket man dog fra et Afholdsstandpunkt skulde anerkende som noget i den rigtige Retning. Og naar man hævder, at Vinindførselen ikke er taget til, men er gaaet tilbage, saa er det ikke rigtigt. Den er nemlig steget meget stærkt fra 1921 til 1922, og den Vin, der er kommet ind i Landet, er meget stærkere end det stærke Øl, hvorpaa der nu lægges en meget stor Skat, der gør det saa meget dyrere end det andet. Jeg tror,

at der deri dog ligger nogen Begrundelse for, at dette Øl ikke i samme Grad som tidligere vil gaa ind i det almindelige Forbrug, men vil blive, som det er betegnet, et Luksusforbrug. Og jeg maa fremhæve, at det er ganske nødvendigt at gennemføre dette ogsaa for Skattens Skyld, fordi der efter mit Skøn i Øjeblikket ikke foreligger noget andet Punkt, hvorpaa vi kan tage disse 5 Mill. Kr., som vi maa have.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa Flertallets Vegne anbefale Restriktionernes Ophævelse til det høje Ting.

Borghjerg: Det Spørgsmaal, der her foreligger, om Restriktionernes Ophævelse, er jo, om ikke formelt, saa dog reelt knyttet sammen med det følgende Spørgsmaal om den forhøjede Ølskat. De to Sider af Sagen kan derfor efter min Mening ikke adskilles. Hvis Spørgsmaalet om Restriktionernes Ophævelse forelaa her for os i Dag til fri Afgørelse, saaledes at der ikke fulgte noget andet og mere med eller efter som Forudsætning for eller som Følge af Restriktionernes Ophævelse, vilde jeg personlig ud fra det Standpunkt, jeg i adskillige Aar har haft til denne Sag, være mest tilbøjelig til at stemme for Restriktionernes Ophævelse. Mange Medlemmer af den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, er fremdeles — det siger jeg her — stemt for Restriktionernes Bevarelse, og jeg vilde personlig heller ikke have fundet nogen Ulykke i, om vi endnu i en Periode, et Aar eller noget mere end et Aar, havde bevaret den gældende Ordning, som dog har virket ret tilfredsstillende. Det er et Forsøg, der er gjort; der er i andre Lande gjort Eksperimenter til den ene eller den anden Side, og jeg er ikke sikker paa, at det Eksperiment, der her er kommet frem under Krigen, og som er drevet frem under Krigsforholdene og nu har været i nogle Aar, er den alleruheldigste Ordning. Den er maaske heldigere end baade den fuldkomne Frihed og den fuldkomne Tvang, som man har forsøgt sig med gennem forskellige Lande.

Der er altsaa mange af den Gruppe, jeg tilhører, der er stemt for Restriktionernes Bevarelse. Men forelaa Spørgsmaalet frit, vilde jeg alligevel, alt vel overvejet, personlig være stemt for at ophæve dem. Der er maaske ogsaa dem af mine Gruppefæller, der mener, at de vil gøre det ved denne Lejlighed. Naar jeg personlig ikke er tilbøjelig dertil, er det, fordi dette Spørgsmaal ikke foreligger til fri Afgørelse, men reelt er knyttet sammen